

til trafikregulering, forsyningen med fællesanlæg og rekreative arealer m.v. er fastlagt.

Byfornyelsesprogrammet kunne herudover tænkes at bestå af en række delprogrammer, hvor allerede foreliggende planlægningsmateriale og handlingsprogrammer i kommunen i vidt omfang inddrages. Byfornyelsesprogrammet vil dermed udgøre et centralt kommunalt styringsmæssigt værktøj i en integreret bypolitik:

Fysisk genopretning

Omfattende stillingtagen til de nødvendige fysiske tiltag – istandsættelse/nedrivning/huludfyldning – for boligbebyggelser og andre bygninger i området. Etablering/genopretning af de nære friarealer med det mål at skabe et ydre attraktivt miljø for alle aldersgrupper samt æstetiske/arkitektoniske helhedsbetragtninger – herunder hensyn til særlige bevaringsværdier.

Sociale forhold

Tilførsel af sociale, kulturelle, undervisnings- og beskæftigelsesmæssige aktiviteter, der kan skabe et bedre hverdagsliv for beboerne, herunder etablering af netværk, kvarterscentre m.v.

Trafik

Samlet løsning for trafiksanering og -regulering for området samt støjafskærmning.

Bykultur

Fastlæggelse af strategi for udvikling af områdets byrum, indretning af torve, pladser, veje, stier, rekreative områder samt forskellige typer af kulturelle fritidstilbud – herunder stillingtagen til placering af eventuelle kommunale anlægsinvesteringer i kulturhuse m.v.

Økologi, miljø, ressourcer

Med udgangspunkt i kommunens generelle økologi- og miljøpolitik bør der udarbejdes et program, som konkret for området angiver tiltag til sikring og fremme af økologiske, ressourcemæssige og miljømæssige initiativer og løsninger.

Handlingsprogram

Tids- og handlingsplan samt forslag til finansiering af udgifterne. Hertil kommer normalt udarbejdelse af en eller flere lokalplaner.

4. Offentlig støtte

Den overordnede målsætning med den offentlige støtte er toledet. På den ene side er det en

målsætning, at beboere og virksomheder i området så vidt muligt skal kunne blive boende efter byfornyelsen. På den anden side er det en målsætning at udforme støttesystemet så fleksibelt og effektivt, at kommuner og bygherrer gives størst muligt incitament til i enhver byfornyelsessituation at træffe de samfundsøkonomisk optimale beslutninger, herunder således at mulighederne for en afsmittende effekt i forhold til øgede private investeringer i byområdet udnyttes. Det er endelig regeringens opfattelse, at lejefastsættelsen i relation til beboerbetaling – som var genstand for den seneste omfattende ændring i 1994 af byfornyelsesloven – bør fastholdes.

Den traditionelle boligforbedring af enkeltstående ejendomme vil også i fremtiden have et vist omfang. Boligforbedringsbeslutninger efter byfornyelsesloven vil fortsat udgøre en andel af den samlede aktivitet på området, men den private byfornyelse må forventes at få stigende betydning i de lettere byfornyelsesområder.

Et byfornyelsesprogram som skitseret ovenfor vil typisk omfatte en bredere vifte af problemområder og løsningsforslag end en traditionel byfornyelsesbeslutning. Der er derfor behov for en afklaring af, hvad, hvordan og hvor meget der skal kunne gives direkte statslig støtte til, og hvor meget kommunerne selv skal bidrage med.

Som led i en mere helhedsorienteret håndtering af byfornyelsen samt inddragelse af nye fysiske foranstaltninger er det derfor regeringens hensigt at lægge op til en offentlig strategi, der indebærer et mere differentieret støttesystem, end der hidtil har været mulighed for. Men der er dog fortsat behov for en stor indsats i den tunge byfornyelse med genopretning af nedslidte ejendomme og områder. Boligforbedringen bør derfor efter regeringens opfattelse i højere grad baseres på en forhandlet finansiering – hvor kommunen dækker en del af omkostningerne, mod at ejeren selv dækker den anden del. Dermed vil der kunne opnås flere forbedringer for hver enkelt offentlig skattekrone. Dette kræver, at kommunerne mere bevidst end hidtil anvender alle de til rådighed værende midler for byfornyelse. Et mere differentieret støttesystem kunne eksempelvis rette sig mod følgende situationer:

- Områder, hvor renoveringen kan klares inden for de normale finansieringsmæssige rammer for ejendommen – uden direkte offentlig støtte.